

1.ΑΡΙΣΤΑ ΚΑΤΑ PARETO ΣΗΜΕΙΑ

Τα αριστα κατα παρετο σημεια,η διανυσματικά μέγιστα, ορίζονται πάντα ως προς μια συναρτηση στοχου της μορφης $f(x) = (f_1(x), f_2(x), \dots, f_k(x)), x \in R^n$, και ενα εφικτο συνολο $S \subset R^n$. Η συνηθης ερμηνεια ειναι οτι

- Τα σημεια x περιγραφουν κατανομες των πορων
- η συναρτηση $f_i(x)$ ειναι η συναρτηση οφελους του παικτη $i = 1, \dots, k$
- το εφικτο συνολο S περιγραφει τους περιορισμους που θετουν στις κατανομες των πορων η τεχνολογια, οι διαθεσιμοι ποροι, και η διαθεσιμη πληροφορηση

Ενα σημειο θα λεγεται εφικτο εαν και μονο εαν ανηκει στο εφικτο συνολο S

ΟΡΙΣΜΟΣ

Το σημείο x ειναι *καλύτερο κατά παρετο* απο το σημειο x^* εαν μπορουμε να χωρισουμε τους παικτες σε δυο συνολα B, I τετοια ωστε

- καθε παικτης στο B προτιμα το x απο το x^*

$$f_i(x) > f_i(x^*), \forall i \in B$$

- καθε παικτης στο I ειναι αδιαφορος αναμεσα στο x και το x^*

$$f_i(x) = f_i(x^*), \forall i \in I$$

- Το B περιεχει εναν τουλαχιστο παικτη. Το I μπορει να ειναι και κενο.

ΟΡΙΣΜΟΣ

το εφικτο σημειο x^* ειναι *αριστο κατα παρετο* της συναρτησης f στο εφικτο συνολο S εαν δεν υπαρχει κανενα εφικτο σημειο καλυτερο κατα παρετο απο αυτο.

$x \in S$ και $f_i(x) \geq f_i(x^*)$ για καθε $i \in \{1, \dots, k\}$ συνεπαγεται

$$f_i(x) = f_i(x^*) \text{ για καθε } i \in \{1, \dots, k\}$$

- Τα αριστα κατα παρετο σημεια (pareto efficient points, pareto optimal points) ονομαζονται και διανυσματικα μεγιστα (vector maxima)
- Οταν η διασταση του πεδιου τιμων της συναρτησης στοχου $f: S \rightarrow R^k$ ειναι $k = 1$ τοτε τα διανυσματικα μεγιστα ειναι τα συνηθη ολικά μεγιστα.

- Ο συμβολισμός $\max f(x), x \in S$ θα σημαίνει ότι αναζητούμε τα διανυσματικά μεγίστα της συναρτησης στοχου f στο εφικτο συνολο S .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1
MORE IS BETTER, NO EXTERNALITIES

Θεωρούμε οικονομια με

- δυο παικτες ,τους A και B
- ενα αγαθο
- Η συνολικη διαθεσιμη ποσοτητα του αγαθου ειναι 1

Η μεταβλητη A θα συμβολιζει το επιπεδο καταναλωσης του παικτη A

Η μεταβλητη B θα συμβολιζει το επιπεδο καταναλωσης του παικτη B

Οι κατανομες των πορων θα ειναι τα ζευγη (A, B)

- Οι προτιμησεις των παικτων περιγραφονται απο τις συναρτησεις οφελους

Παικτης A $U(A, B) = A$

Παικτης B $V(A, B) = B$

Οι προτιμήσεις αυτές εκφράζουν τις υποθέσεις της απληστίας (greed, more is better), και της αδιαφορίας για τους άλλους (no externalities).

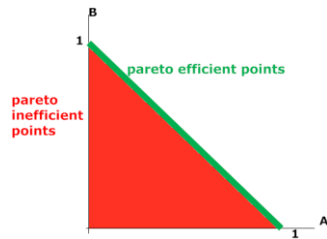
- Με αυτα τα δεδομενα, η συναρτηση στοχου θα ειναι $f(A, B) = (U(A, B), V(A, B)) = (A, B)$

- Με αυτα τα δεδομενα, το εφικτο συνολο θα ειναι

$$S = \{(A, B) : A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$$

Τα σπαταλα κατα παρετο σημεια ειναι ολα αυτα που δεν εξαντλουν τους διαθεσιμους πορους $\{(A, B) : A + B < 1, A \geq 0, B \geq 0\}$. Καθε τετοιο σημειο επιδεχεται βελτιωση και για τους δυο παικτες.

Τα αριστα κατα παρετο σημεια ειναι ολα αυτα που εξαντλουν τους διαθεσιμους πορους $\{(A, B) : A + B = 1, A \geq 0, B \geq 0\}$. Καθε τετοιο σημειο επιδεχεται βελτιωση για τον ενα παικτη μονο σε βαρος του αλλου.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2 IDEAL POINTS, NO EXTERNALITIES

- Το εφικτο συνολο είναι $S = \{(A, B) : A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$
- οι προτιμησεις είναι

Παικτης A $U(A, B) = -(A - \alpha)^2$

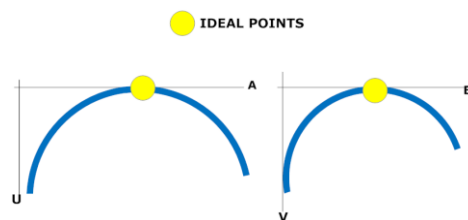
Παικτης B $V(A, B) = -(B - \beta)^2$

οπου τα $\alpha, \beta > 0, \alpha + \beta \leq 1$ είναι παραμετροι, που ονομαζονται ιδεωδη σημεια για τους παικτες A, B αντιστοιχως.

Οι προτιμησεις αυτες εκφραζουν τις υποθεσεις της αδιαφοριας για τους αλλους, και της υπαρξης ενος ιδεωδους σημειου καταναλωσης για καθε παικτη.

Η χρησιμοτητα του καθε παικτη εχει μοναδικο μεγαιστο στο ιδεωδες σημειο του, και αυξανεται οσο πλησιαζει προς αυτο.

Η υποθεση $\alpha, \beta > 0, \alpha + \beta \leq 1$ σημαίνει οτι τα ιδεωδη σημεια είναι εφικτα και συμβατα μεταξυ τους.

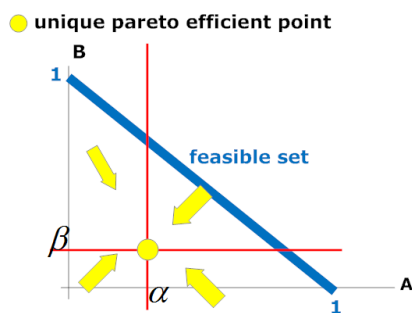

- η συναρτηση στοχου θα είναι

$$f(A, B) = (U(A, B), V(A, B)) = (-(A - \alpha)^2, -(B - \beta)^2)$$

Το μοναδικο αριστο κατα παρετο σημειο είναι το $(A, B) = (\alpha, \beta)$, παρολο που δεν εξαντλει τους διαθεσιμους πορους.

Τα σπαταλα κατα παρετο σημεια είναι ολα τα υπολοιπα, ακομα και αυτα που εξαντλουν τους διαθεσιμους πορους, διοτι καθε τετοιο σημειο επιδεχεται βελτιωση και για τους δυο παικτες, προς την κατευθυνση των βελων

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3

MORE IS BETTER, ONE-SIDED POSITIVE EXTERNALITIES

• Το εφικτο συνολο είναι $S = \{(A, B) : A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$

• οι προτιμησεις είναι

Παικτης A $U(A, B) = \alpha \log A + B, 0 < \alpha < 1$

Παικτης B $V(A, B) = B$

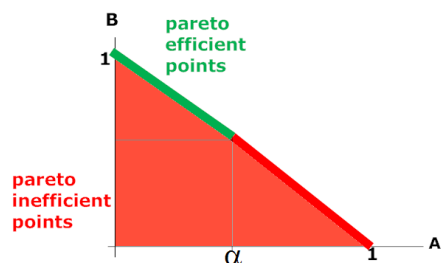
Οι προτιμησεις αυτές εκφράζουν τις υποθέσεις της απληστειας και, για τον A, της φιλίας προς τους άλλους (positive externalities).

• η συναρτηση στοχου θα είναι $f(A, B) = (U(A, B), V(A, B)) = (\alpha \log A + B, B)$

Κάθε σημείο παρετο θα εξαντλεί τους πόρους (εάν $A + B < 1$ τότε η αύξηση του B οφείλει και τους δύο παικτες), άρα θα έχουμε $B = 1 - A, U = \alpha \log A + 1 - A, V = 1 - A$

Παραγωγίζοντας βρίσκουμε ότι $\frac{dU}{dA} = \frac{\alpha}{A} - 1, \frac{dV}{dA} = -1$, άρα τα σημεία παρετο θα είναι

αυτά όπου $\frac{dU}{dA} = \frac{\alpha}{A} - 1 \geq 0$ (στα υπολοιπα και οι δύο παικτες συμφωνουν στην μείωση του A).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4 MORE IS BETTER, TWO-SIDED NEGATIVE EXTERNALITIES

• Το εφικτο συνολο είναι $S = \{(A, B) : A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$

- οι προτιμήσεις είναι

$$\text{Παικτης A} \quad U(A, B) = A - 2B$$

$$\text{Παικτης B} \quad V(A, B) = B - 3A$$

Οι προτιμήσεις αυτές εκφραζουν τις υποθέσεις της απληστειας και της εχθροτητας προς τους άλλους (negative externalities)

- η συναρτηση στοχου θα είναι $f(A, B) = (U(A, B), V(A, B)) = (A - 2B, B - 3A)$

Συμφωνα με τον ορισμο, ένα εφικτο σημείο (A_0, B_0) θα είναι αριστο κατα παρετο εαν και μονο εαν καθε λυση (A, B) των ανισοτητων

$$\begin{aligned} U(A, B) \geq U(A_0, B_0) &\Leftrightarrow A - 2B \geq A_0 - 2B_0 \\ V(A, B) \geq V(A_0, B_0) &\Leftrightarrow B - 3A \geq B_0 - 3A_0 \\ A + B &\leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \end{aligned} \quad (1)$$

ικανοποιει $U(A, B) = U(A_0, B_0), V(A, B) = V(A_0, B_0)$

Ολα τα σημεία $(A_0, B_0) \gg (0, 0)$ είναι ΣΠΑΤΑΛΑ κατα παρετο, διοτι οι ανισοτητες

(1) ικανοποιουνται και απο εφικτα σημεία σαν το

$$(A, B) = (A_0 - \varepsilon, B_0 - \varepsilon) \gg (0, 0), \varepsilon > 0$$

$$U(A, B) = A - 2B = A_0 - 2B_0 + \varepsilon > A_0 - 2B_0 = U(A_0, B_0)$$

$$V(A, B) = B - 3A = B_0 - 3A_0 + 2\varepsilon > B_0 - 3A_0 = V(A_0, B_0)$$

στα οποια εχουμε βελτιωση και για τους δυο παικτες.

Ολα τα σημεία της μορφης $(A_0, 0), 0 \leq A_0 \leq 1$ είναι ΑΡΙΣΤΑ κατα παρετο διοτι

λυνοντας τις ανισοτητες (1) ως προς το σημείο $(A_0, 0)$

$$U(A, B) \geq U(A_0, 0) \Leftrightarrow A - 2B \geq A_0$$

$$V(A, B) \geq V(A_0, 0) \Leftrightarrow B - 3A \geq -3A_0$$

$$A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

βρισκουμε οτι η μοναδικη λυση τους είναι $(A, B) = (A_0, 0)$.

ολα τα σημεία της μορφης $(0, B_0), 0 \leq B_0 \leq 1$ είναι ΑΡΙΣΤΑ κατα παρετο διοτι

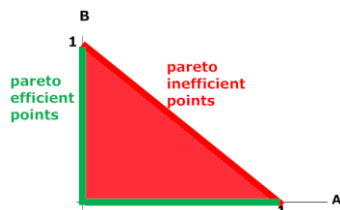
λυνοντας τις ανισοτητες (1) ως προς το σημείο $(0, B_0)$

$$U(A, B) \geq U(0, B_0) \Leftrightarrow A - 2B \geq -2B_0$$

$$V(A, B) \geq V(0, B_0) \Leftrightarrow B - 3A \geq B_0$$

$$A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

βρισκουμε οτι η μοναδικη λυση τους ειναι $(A, B) = (0, B_0)$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 5 MORE IS BETTER, NONRIVALRY IN CONSUMPTION

• Το εφικτο συνολο ειναι $S = \{(A, B) : A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$

• οι προτιμησεις ειναι

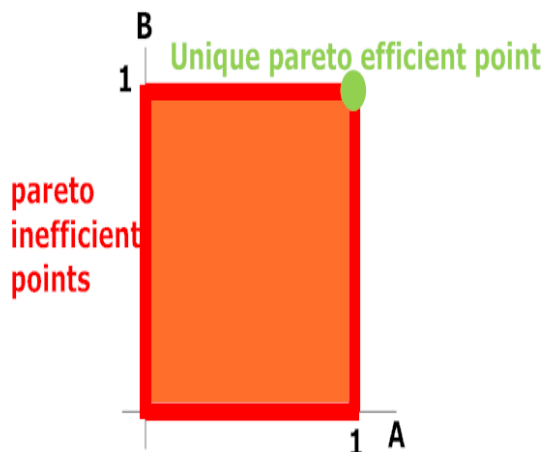
Παικτης A $U(A, B) = A$

Παικτης B $V(A, B) = B$

• η συναρτηση στοχου θα ειναι $f(A, B) = (U(A, B), V(A, B)) = (A, B)$

• το προβλημα διανυσματικης μεγιστοποιησης ειναι
 $\max f(A, B) = (A, B)$ subject to $A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$

$$\max f(A, B) = (A, B) \text{ subject to } A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

2.ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΔΙΑΝΥΣΜΑΤΙΚΗΣ ΣΕ ΣΥΝΗΘΗ ΜΕΓΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ(SCALARIZATION)

Θα κατασκευασουμε συνηθη προβληματα μεγιστοποιησης της μορφης

ΟΡΙΣΜΟΣ Παραμετρικο προβλημα

$$\max_x g(x, \theta), \text{subject to } x \in C(\theta)$$

ισοδυναμα με το αρχικο προβλημα διανυσματικης μεγιστοποιησης.

ορισμος Παραμετροποιηση(*scalarization*)

Το παραμετρικο προβλημα ειναι ισοδυναμο με το αρχικο προβλημα εαν ικανοποιει τις αρχες της πληροτητας και της ορθοτητας

Ορισμος πληροτητα

καθε αριστο κατα παρετο σημειο x^ της f στο S ειναι και λυση του παραμετρικου προβληματος για καποια τιμη των παραμετρων θ .*

Ορισμος ορθοτητα

Για καθε τιμη των παραμετρων θ ,καθε λυση του αντιστοιχου παραμετρικου προβληματος ειναι και αριστο κατα παρετο σημειο της f στο S

Θα συζητησουμε δυο τετοια παραμετρικα προβληματα

- 1.ελαχιστα εγγυημενα επιπεδα ευημεριας
- 2.γραμμικη συναρτηση κοινωνικης ευημεριας

2.1 ΕΛΑΧΙΣΤΑ ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ ΕΠΙΠΕΔΑ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

Σε καθε προβλημα διανυσματικης μεγιστοποιησης

$$\max f(x) = (f_1(x), f_2(x), \dots, f_k(x)), \text{ subject to } x \in S$$

αντιστοιχουμε κ τον αριθμο συνηθη παραμετρικα προβληματα μεγιστοποιησης της μορφης

problem $P_i(\theta)$

$$\max f_i(x) \text{ subject to } f_j(x) \geq \theta_j, \forall j \neq i, x \in S$$

(2)

ΘΕΩΡΗΜΑ

πληροτητα

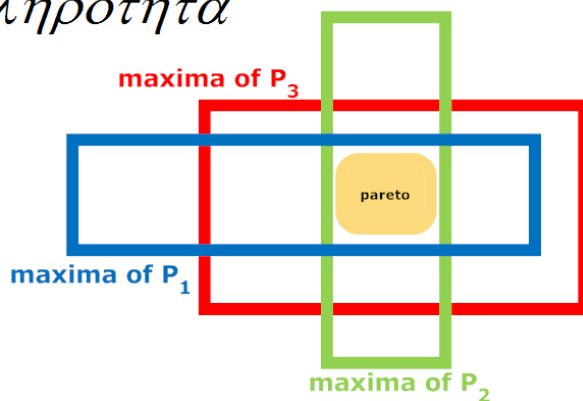
Εαν το σημειο $x^ \in S$ ειναι αριστο κατα παρετο τοτε ειναι
μεγιστο ολων των $P_i(\theta)$ για τις τιμες των παραμετρων
 $\theta = f(x^*)$*

Αποδειξη θα υποθεσουμε οτι το σημειο x^* ειναι αριστο κατα παρετο, αλλα οχι και μεγιστο του $P_1(\theta)$ και θα καταληξουμε σε μια αντιφαση. Εαν το σημειο x^* δεν ηταν μεγιστο του $P_1(\theta)$ τοτε θα υπηρχε σημειο x εφικτο στο $P_1(\theta)$ και καλυτερο απο το x^* , δηλαδη τετοιο ωστε

$$\begin{aligned} f_1(x) &> f_1(x^*) \\ f_2(x) &\geq f_2(x^*) \\ &\vdots \\ f_k(x) &\geq f_k(x^*) \\ x &\in S \end{aligned}$$

Αντιφαση στην υποθεση οτι το σημειο x^* ειναι αριστο κατα παρετο.

πληροτητα

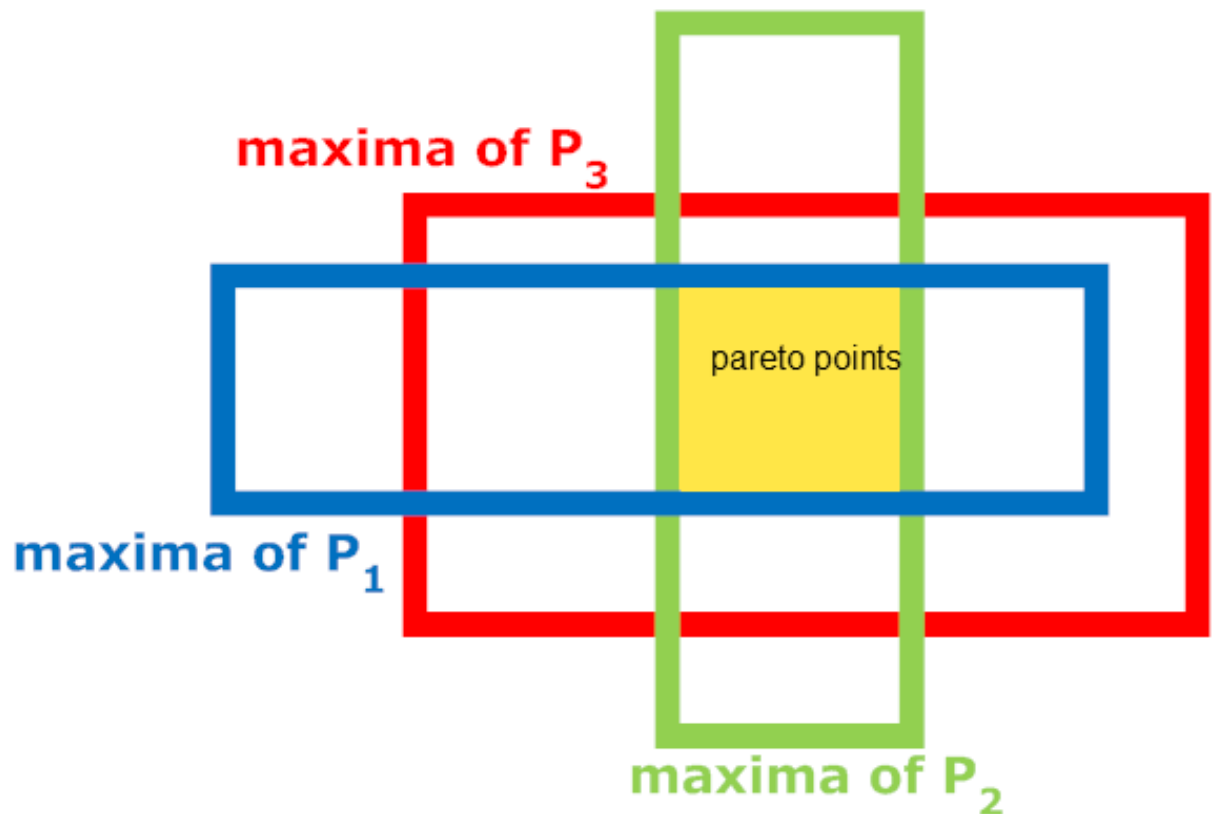

ΘΕΩΡΗΜΑ ορθότητα

Εαν το σημείο $x^* \in S$ είναι μέγιστο όλων των $P_i(\theta)$ για κάποιες τιμές των παραμετρών θ τότε είναι και αριστο κατά παρετο

Αποδειξη θα υποθεσουμε οτι το σημείο x^* είναι μέγιστο όλων των $P_i(\theta)$ αλλα δεν είναι αριστο κατά παρετο, και θα καταληξουμε σε μια αντιφαση. Εαν το σημείο x^* δεν ήταν αριστο κατά παρετο, θα υπηρχε $x \in S$ και παικτης k τετοια ωστε $f_k(x) > f_k(x^*)$, $f_i(x) \geq f_i(x^*) \forall i \neq k$. Επειδη το σημείο $x^* \in S$ είναι μέγιστο του $P_k(\theta)$ θα εχουμε $f_k(x) > f_k(x^*)$, $f_i(x) \geq f_i(x^*) \geq \theta_i \forall i \neq k$ δηλαδή το x είναι εφικτο σημείο του $P_k(\theta)$ και αποδιδει περισσοτερο απο το μέγιστο του $P_k(\theta)$.

πληροτητα και ορθοτητα

υπολογισμος όλων των σημειων παρετο με τη μεθοδο ελαχιστων εγγυημενων επιπεδων εδημεριας

λυνω όλα τα προβλήματα μεγιστοποίησης $P_1(\theta), P_2(\theta), \dots, P_k(\theta)$ για όλες τις τιμές των παραμετρών θ

Σε ορισμένες περιπτώσεις αρκεί να λύσουμε μόνο ένα από τα προβλήματα $P_i(\theta)$

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ 1 κατ'ουσίαν μοναδικά μεγιστα για κάποιο P_i

Υπάρχει παικτης, εστω ο παικτης 1, τέτοιος ώστε για όλες τις τιμές των παραμετρών θ , και για οποιαδήποτε δυο μεγιστα m, μ του $P_1(\theta)$, $f(m) = f(\mu)$

ΘΕΩΡΗΜΑ ορθότητα με κατ'ουσίαν μοναδικά μεγιστα

Εάν το P_1 έχει κατ'ουσίαν μοναδικά μεγιστα, τότε για όλες τις τιμές των παραμετρών θ , κάθε μεγιστο του $P_1(\theta)$ είναι και αριστο κατά παρετο

Αποδειξη θα υποθέσουμε ότι το σημείο x^* είναι μεγιστο του $P_1(\theta)$ αλλά δεν είναι αριστο κατά παρετο, και θα καταλήξουμε σε μια αντιφάση. Εάν το σημείο x^* δεν ήταν αριστο κατά παρετο, θα υπήρχε $x \in S$ και κάποιος παικτης, εστω ο 2, τέτοια ώστε

$$\begin{aligned} f_1(x) &\geq f_1(x^*) \\ f_2(x) &> f_2(x^*) \\ f_3(x) &\geq f_3(x^*) \\ &\vdots \\ f_k(x) &\geq f_k(x^*) \end{aligned}$$

Επειδή το σημείο x^* λύνει το πρόβλημα $P_1(\theta)$ θα έχουμε

$$\begin{aligned} f_1(x) &\geq f_1(x^*) \\ f_2(x) &> f_2(x^*) \geq \theta_2 \\ f_3(x) &\geq f_3(x^*) \geq \theta_3 \\ &\vdots \\ f_k(x) &\geq f_k(x^*) \geq \theta_k \end{aligned}$$

δηλαδή

- το σημείο x ανήκει στο εφικτο σύνολο του προβλήματος $P_1(\theta)$ και
- αποφέρει τουλάχιστον όσο και το μεγιστο του $P_1(\theta)$,

αρα

- το σημείο x είναι και αυτό μέγιστο του $P_1(\theta)$,

αρα

- για τα δύο αυτά μέγιστα x, x^* του $P_1(\theta)$ ισχύει ότι $f(x) = f(x^*)$

δηλαδή

$$f_1(x) = f_1(x^*)$$

$$f_2(x) = f_2(x^*)$$

$$f_3(x) = f_3(x^*)$$

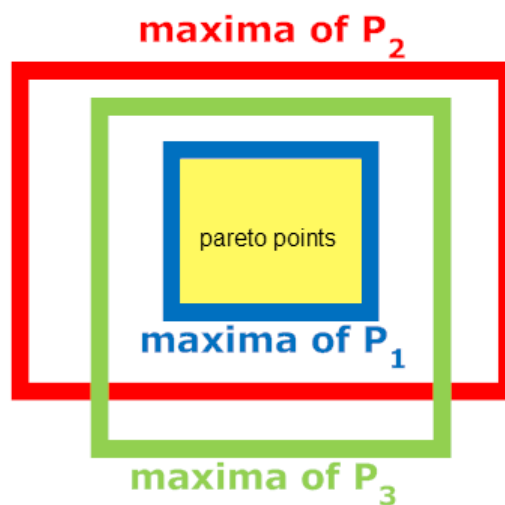
⋮

$$f_k(x) = f_k(x^*)$$

αντιφάση στην ανίσωση $f_2(x) > f_2(x^*)$.

- Το θεώρημα ορθότητας με κατ'ουσίαν μοναδικά μέγιστα, μαζί με το θεώρημα πληρότητας, δείχνουν ότι η αναζήτηση αριστών κατά παρετο συνίσταται στην αναζήτηση μεγίστων κάποιου $P_i(\theta)$ με κατ'ουσίαν μοναδικά τοπικά μέγιστα

P_1 has essentially unique maxima

υπολογισμος όλων των σημειων παρετο με τη μεθοδο ελαχιστων εγγυημενων επιπεδων ευημεριας

εστω οτι υπαρχει P_i με κατ'ουσίαν μοναδικά μέγιστα. Τότε λυνω το προβλημα μεγιστοποιησης $P_i(\theta)$ για όλες τις τιμες των παραμετρων θ

 ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\max f(A, B) = (A, B) \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

problem $P_A(\theta)$

$$\begin{aligned} \max U(A, B) = A \text{ subject to} \\ V(A, B) = B \geq \theta_B \\ A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \end{aligned}$$

Το πρόβλημα $P_A(\theta)$ έχει μοναδικά μεγίστα τα σημεία $(A, B) = (1 - \theta_A, \theta_B), 0 \leq \theta_B \leq 1$, άρα η λύση του $P_A(\theta)$ αρκεί για να δώσει όλα τα αριστα κατά παρετο σημεία

 ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\begin{aligned} \max f(A, B) = -(A - \alpha)^2, -(B - \beta)^2 \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \\ \text{parameters } \alpha > 0, \beta > 0, \alpha + \beta \leq 1 \end{aligned}$$

problem $P_A(\theta)$

$$\begin{aligned} \max U(A, B) = -(A - \alpha)^2 \text{ subject to} \\ V(A, B) = -(B - \beta)^2 \geq \theta_B \\ A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \\ \text{solutions(over all } \theta) \\ A = \alpha, 0 \leq B \leq 1 - \alpha \\ \text{solutions that are pareto optima} \\ A = \alpha, B = \beta \end{aligned}$$

problem $P_B(\theta)$

$$\begin{aligned} \max U(A, B) = -(B - \beta)^2 \text{ subject to} \\ V(A, B) = -(A - \alpha)^2 \geq \theta_A \\ A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \\ \text{solutions(over all } \theta) \\ 0 \leq A \leq 1 - \beta, B = \beta \\ \text{solutions that are pareto optima} \\ A = \alpha, B = \beta \end{aligned}$$

Εδώ η λύση ενός από τα παραμετρικά προβλήματα (εστω του $P_A(\theta)$) θα δώσει το μοναδικό σημείο παρετο μαζί με απείρα άλλα σημεία που δεν είναι αριστα κατά παρετο διότι ο Β δεν είναι αδιαφορός μεταξύ αυτών. Επιβάλλεται η λύση και των δύο παραμετρικών προβλημάτων για να βρεθούν τα σημεία παρετο.

 ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\begin{aligned} \max f(A, B) = (\alpha \log A + B, B) \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0 \\ \text{parameters } 0 < \alpha < 1 \end{aligned}$$

<p><u>problem $P_A(\theta)$</u></p> <p>$\max U(A, B) = \alpha \log A + B$ subject to</p> <p>$V(A, B) = B \geq \theta_B$</p> <p>$A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$</p> <p><u>solutions</u></p> $(A, B) = \begin{cases} (1 - \theta_B, \theta_B) & \text{if } \alpha + \theta_B < 1 \\ (\alpha, 1 - \alpha) & \text{if } \alpha + \theta_B \geq 1 \end{cases}$ <p><u>solutions that are pareto optima</u></p> <p>all</p>
--

Εδώ η λύση ενός από τα παραμετρικά προβλήματα (του $P_A(\theta)$) για κάθε θ είναι μοναδική, άρα η λύση του $P_A(\theta)$ αρκεί για να δώσει όλα τα άριστα κατά Pareto σημεία.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\max f(A, B) = (A - 2B, B - 3A) \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

<p><u>problem $P_A(\theta)$</u></p> <p>$\max U(A, B) = A - 2B$ subject to</p> <p>$V(A, B) = B - 3A \geq \theta_B$</p> <p>$A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$</p> <p><u>solutions</u></p> $(A, B) = \begin{cases} (0, \theta_B) & \text{if } 0 \leq \theta_B \leq 1 \\ \left(-\frac{\theta_B}{3}, 0\right) & \text{if } -3 \leq \theta_B \leq 0 \end{cases}$ <p><u>solutions that are pareto optima</u></p> <p>all</p>
--

Εδώ η λύση ενός από τα παραμετρικά προβλήματα (του $P_A(\theta)$) για κάθε θ είναι μοναδική, άρα η λύση του $P_A(\theta)$ αρκεί για να δώσει όλα τα άριστα κατά Pareto σημεία.

ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ 2 όλα τα ασθενώς αριστα κατα παρετο σημεια είναι και αριστα κατα παρετο

ΟΡΙΣΜΟΣ

Το σημείο x είναι *ομοφώνως καλύτερο κατα παρετο* από το σημείο x^* εάν όλοι προτιμούν το x από x^* .

$$f_i(x) > f_i(x^*) \text{ για κάθε } i \in \{1, \dots, k\}$$

ΟΡΙΣΜΟΣ

το εφικτό σημείο x^* είναι *ασθενώς αριστο κατα παρετο* της συναρτησης f στο εφικτό σύνολο S εάν δεν υπάρχει κανένα εφικτό σημείο ομοφώνως καλύτερο κατα παρετο από αυτό.

$$f_i(x) > f_i(x^*) \text{ για κάθε } i \in \{1, \dots, k\} \text{ συνεπαγεται } x \notin S$$

ΘΕΩΡΗΜΑ ορθότητα όταν όλα τα ασθενώς αριστα κατα παρετο σημεια είναι και αριστα κατα παρετο.

Εάν όλα τα ασθενώς αριστα κατα παρετο σημεια είναι και αριστα κατα παρετο, τότε για όλες τις τιμές των παραμετρών θ , κάθε μέγιστο του $P_1(\theta)$ είναι και αριστο κατα παρετο

Αποδειξη θα υποθέσουμε ότι το σημείο x^* είναι μέγιστο του $P_1(\theta)$ αλλά δεν είναι αριστο κατα παρετο, και θα καταλήξουμε σε μια αντιφάση. Εάν το σημείο x^* δεν ήταν αριστο κατα παρετο, τότε δεν θα ήταν και ασθενώς αριστο κατα παρετο, άρα θα υπήρχε $x \in S$ τέτοιο ώστε

$$f_1(x) > f_1(x^*)$$

$$f_2(x) > f_2(x^*)$$

$$f_3(x) > f_3(x^*)$$

$$\vdots$$

$$f_k(x) > f_k(x^*)$$

Επειδη το σημειο x^* λυνει το προβλημα $P_1(\theta)$ θα εχουμε

$$f_1(x) > f_1(x^*)$$

$$f_2(x) > f_2(x^*) \geq \theta_2$$

$$f_3(x) > f_3(x^*) \geq \theta_3$$

$$\vdots$$

$$f_k(x) > f_k(x^*) \geq \theta_k$$

δηλαδη

- το σημειο x ανηκει στο εφικτο συνολο του προβληματος $P_1(\theta)$ και
- αποφερει περισσοτερο απο και το μεγαisto του $P_1(\theta)$

αντιφαση στην υποθεση οτι το σημειο x^* ειναι μεγαisto του $P_1(\theta)$.

υπολογισμος ολων των σημειων παρετο με τη μεθοδο ελαχιστων εγγυημενων επιπεδων εδημεριας

εστω οτι ολα τα ασθενως αριστα κατα παρετο σημεια ειναι και αριστα κατα παρετο Τοτε

λυνω το προβλημα μεγαιστοποιησης $P_1(\theta)$ για ολες τις τιμες των παραμετρων θ

ΘΕΩΡΗΜΑ. Μια περίπτωση όπου όλα τα ασθενώς αριστα κατά παρετο σημεία είναι και αριστα κατά παρετο.

Εστω ότι μπορούμε να χωρίσουμε τις n μεταβλητές x_1, \dots, x_n σε k μη κενά συνόλα

$$Q^1 = \{x_1^1, x_2^1, \dots, x_{n_1}^1\}$$

$$Q^2 = \{x_1^2, x_2^2, \dots, x_{n_2}^2\}$$

\vdots

$$Q^k = \{x_1^k, x_2^k, \dots, x_{n_k}^k\}$$

τετοια ωστε

$$1. Q_i \cap Q_j = \emptyset, \forall i \neq j$$

2. Η συνάρτηση f_i εξαρτάται μόνο από τις τιμές των μεταβλητών στο σύνολο Q_i (δεν υπάρχουν εξωτερικότητες)

3. Η συνάρτηση f_i είναι αυστηρώς αυξουσα ως προς κάθε μεταβλητή στο σύνολο Q_i (μονοτονικότητα)

Εστω επίσης ότι το εφικτό σύνολο είναι της μορφής που προκύπτει σε μια οικονομία από τους περιορισμούς των πόρων

$$S = \{x \geq 0, \sum_{i=1}^k x_1^i \leq t^1, \sum_{i=1}^k x_2^i \leq t^2, \dots, \sum_{i=1}^k x_n^i \leq t^n\}$$

parameters $t^1 > 0, \dots, t^n > 0$

Τότε κάθε ασθενώς αριστο κατά παρετο σημείο είναι και αριστο κατά παρετο

Αποδειξη θα υποθέσουμε ότι το σημείο x^* είναι ασθενώς αριστο κατά παρετο αλλά όχι αριστο κατά παρετο, και θα καταλήξουμε σε μια αντιφάση. Εάν το σημείο x^* δεν ήταν αριστο κατά παρετο, θα υπήρχε $x \in S$ καλύτερο κατά παρετο, δηλαδή θα μπορούσαμε να χωρίσουμε τους παικτες σε δυο συνόλα $B \neq \emptyset, I$ τετοια ωστε $f_i(x) > f_i(x^*), \forall i \in B, f_i(x) = f_i(x^*), \forall i \in I$. Ορίζουμε ένα νέο σημείο y ως εξής

1. Για κάθε παικτη i στο σύνολο B αφαιρούμε μια αρκετά μικρή ποσότητα από τις θετικές μεταβλητές που τον ενδιαφέρουν έτσι ώστε $f_i(x) > f_i(y) > f_i(x^*), \forall i \in B$

2. οι μειώσεις των μεταβλητών που ενδιαφέρουν τους παικτες στο B αναδιανεμονται στους παικτες του I ως αυξήσεις στις μεταβλητές που τους ενδιαφέρουν, και άρα $f_i(y) > f_i(x^*), \forall i \in I$

3. Το σημείο y είναι εφικτό ($y \in S$) και ομοφώνως καλύτερο από το x^* , αντιφάση στην υπόθεση ότι το x^* είναι ασθενώς αριστο κατά παρετο.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\max f(A, B) = (A, B) \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

όλα τα ασθενώς αριστα κατά παρετο σημεία είναι και αριστα κατά παρετο.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\max f(A, B) = (-(A - \alpha)^2, -(B - \beta)^2) \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

parameters $\alpha > 0, \beta > 0, \alpha + \beta \leq 1$

Τα ασθενώς αριστα κατά παρετο σημεία $A = \alpha, 0 \leq B < 1 - \alpha$ δεν είναι αριστα κατά παρετο.

Τα ασθενώς αριστα κατά παρετο σημεία $0 \leq A < 1 - \beta, B = \beta$ δεν είναι αριστα κατά παρετο.

Οι συναρτησεις δεν είναι αυστηρώς αυξουσες ως προς τις μεταβλητες που ενδιαφερουν τον καθε παικτη

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\max f(A, B) = (\alpha \log A + B, B) \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

parameters $0 < \alpha < 1$

Συμφωνα με την αναλυση της σελιδας 5, όλα τα ασθενώς αριστα κατά παρετο σημεία είναι και αριστα κατά παρετο, παρολο που δεν πληρουνται οι υποθεσεις του θεωρηματος

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

$$\max f(A, B) = (A - 2B, B - 3A) \text{ subject to } A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

Συμφωνα με την αναλυση της σελιδας 6, όλα τα ασθενώς αριστα κατά παρετο σημεία είναι και αριστα κατά παρετο, παρολο που δεν πληρουνται οι υποθεσεις του θεωρηματος .

2.2 ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΣΥΝΑΡΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ

ΟΡΙΣΜΟΣ Οριο παρετο

Το οριο παρετο ορίζεται ως η σχέση μεταξύ των επιπέδων χρησιμότητας στα σημεία παρετο

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

• Στο πρόβλημα $\max f(A, B) = (A, B)$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$

τα σημεία παρετο είναι τα $A + B = 1, A, B \geq 0$

οι χρησιμότητες στα σημεία παρετο είναι $u_A = A, u_B = B = 1 - A$, και άρα

το οριο παρετο είναι $u_A + u_B = 1, u_A \geq 0, u_B \geq 0$

• Στο πρόβλημα $\max f(A, B) = (A^2, B^2)$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$

τα σημεία παρετο είναι τα $A + B = 1, A, B \geq 0$

οι χρησιμότητες στα σημεία παρετο είναι $u_A = A^2, u_B = B^2 = (1 - A)^2$, και άρα

το οριο παρετο είναι $u_B = (1 - \sqrt{u_A})^2, 0 \leq u_A \leq 1$

• Στο πρόβλημα $f(A, B) = -(A - \alpha)^2, -(B - \beta)^2$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$

τα σημεία παρετο είναι τα $A = \alpha, B = \beta$

οι χρησιμότητες στα σημεία παρετο είναι $u_A = 0, u_B = 0$, και άρα

το οριο παρετο είναι το σημείο $(u_B, u_A) = (0, 0)$

ΟΡΙΣΜΟΣ σύνολο εφικτών επιπέδων χρησιμότητας

Το σύνολο εφικτών επιπέδων χρησιμότητας είναι το σύνολο 'κάτω από το οριο παρετο'

utility possibility set = $\bigcup_{x \in S} \{(u_1, \dots, u_k), u_1 \leq f_1(x), \dots, u_k \leq f_k(x)\}$

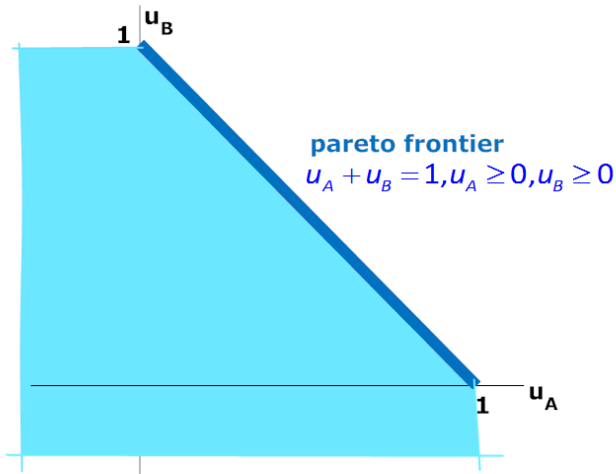
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

- Στο πρόβλημα $\max f(A, B) = (A, B)$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$

το σύνολο εφικτών επιπέδων χρησιμότητας είναι

$$\text{utility possibility set} = \{(u_A, u_B), u_A \leq A, u_B \leq B, A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$$

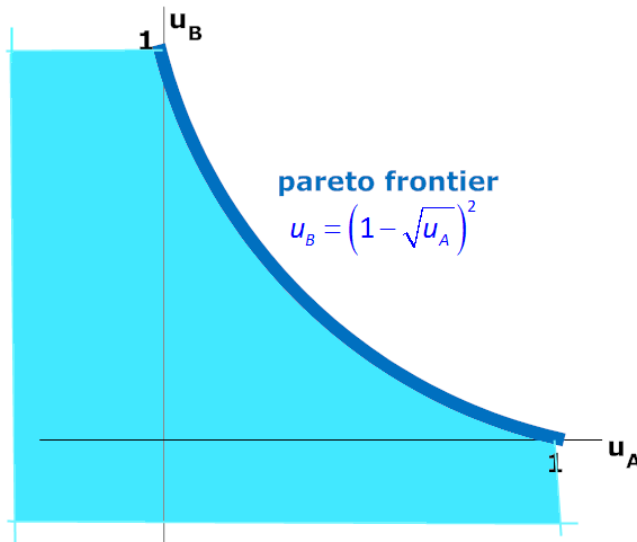
$$\text{utility possibility set} = \{(u_A, u_B), u_A \leq A, u_B \leq B, A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$$

- Στο πρόβλημα $\max f(A, B) = (A^2, B^2)$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$

Το σύνολο εφικτών επιπέδων χρησιμότητας είναι

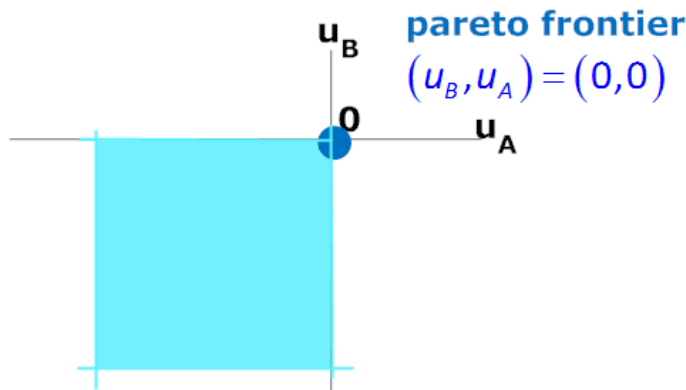
$$\text{utility possibility set} = \{(u_A, u_B), u_A \leq A^2, u_B \leq B^2, A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$$

- Στο πρόβλημα $f(A, B) = (-(A - \alpha)^2, -(B - \beta)^2)$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$

Το σύνολο εφικτών επιπέδων χρησιμότητας είναι

utility possibility set = $\{(u_A, u_B), u_A \leq -(A - \alpha)^2, u_B \leq -(B - \beta)^2, A + B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0\}$

ΟΡΙΣΜΟΣ Μειστοποίηση γραμμικής συναρτησης κοινωνικής ευημερίας

problem $w(\theta)$

$\max W(x) = \theta_1 f_1(x) + \dots + \theta_k f_k(x)$ subject to $x \in S$

parameters $\theta_1 \geq 0, \dots, \theta_k \geq 0, \theta_1 + \dots + \theta_k = 1$

ΘΕΩΡΗΜΑ πληροτητα

οταν το συνολο των εφικτων επιπεδων καταναλωσης ειναι κυρτο, τοτε καθε αριστο κατα παρετο x^* ειναι και μεγαστο του προβληματος $w(\theta)$ για καποιες τιμες των παραμετρων θ

- το συνολο εφικτων επιπεδων καταναλωσης ειναι κυρτο εαν το εφικτο συνολο ειναι κυρτο και ολες οι συναρτησεις $f_1(x), \dots, f_k(x)$ ειναι κοιλες.

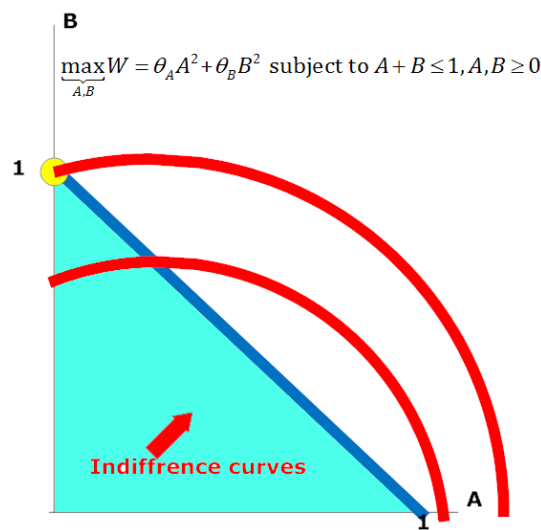
Η κυρτοτητα ειναι απαραιτητη για να μπορει η μεθοδος της γραμμικης συναρτησης κοινωνικης ευημεριας να υπολογισει ολα τα σημεια παρετο. Στο προβλημα

$\max f(A, B) = (A^2, B^2)$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$

το συνολο εφικτων επιπεδων καταναλωσης δεν ειναι κυρτο. Οι λυσεις του προβληματος μεγαστοποιησης μιας γραμμικης συναρτησης κοινωνικης ευημεριας

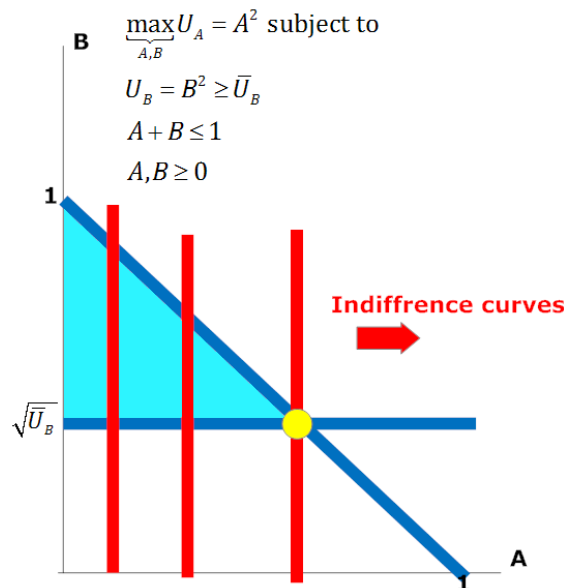
$$W = \theta_A A^2 + \theta_B B^2 \text{ subject to } A + B \leq 1, A, B \geq 0$$

ειναι ΜΟΝΟ ΔΥΟ σημεια παρετο, τα $(A, B) = (1, 0)$ και $(A, B) = (0, 1)$

- Η κυρτοτητα ΔΕΝ είναι απαραίτητη για να μπορεί η μεθοδος των ελαχιστων εγγυημενων επιπεδων ευημεριας να υπολογισει ολα τα σημεια παρετο.

Στο προβλημα $\max_{A,B} f(A,B) = (A^2, B^2)$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$, το συνολο εφικτων επιπεδων καταναλωσης δεν είναι κυρτο. Οι λύσεις του προβληματος μεγιστοποίησης $\max U_A = A^2$ subject to $U_B = B^2 \geq \bar{U}_B, A + B \leq 1, A, B \geq 0$ είναι $B = \sqrt{\bar{U}_B}, A = 1 - \sqrt{\bar{U}_B}, 0 \leq \bar{U}_B \leq 1$, αρα περιγραφουν ολα τα σημεια παρετο.

- Στο προβλημα $\max_{A,B} f(A,B) = (A, B)$ subject to $A + B \leq 1, A, B \geq 0$ το συνολο εφικτων επιπεδων καταναλωσης είναι κυρτο. Οι λύσεις του προβληματος μεγιστοποίησης μιας γραμμικης συναρτησης κοινωνικης ευημεριας

$$\max W = \theta_A U + \theta_B V = \theta_A A + \theta_B B \text{ subject to } A + B \leq 1, A, B \geq 0$$

είναι ακριβως τα σημεια παρετο $A + B = 1, A, B \geq 0$.

ΘΕΩΡΗΜΑ ορθότητα

Εαν το σημείο x^* είναι μέγιστο του προβλήματος $w(\theta)$ για κάποιες τιμές των παραμετρών θ , και

• είτε $\theta_i > 0, \forall i$

• είτε x^* είναι το μοναδικό ολικό μέγιστο του προβλήματος $w(\theta)$

τότε το σημείο x^* είναι και άριστο κατά παρετο

Αποδειξη θα υποθέσουμε ότι το σημείο x^* είναι μέγιστο του προβλήματος $w(\theta)$ αλλά όχι άριστο κατά παρετο, και θα καταλήξουμε σε μια αντιφάση. Εάν το σημείο x^* δεν ήταν άριστο κατά παρετο, θα υπήρχε $x \in S$ καλύτερο κατά παρετο, δηλαδή θα μπορούσαμε να χωρίσουμε τους παικτες σε δύο συνολα $B \neq \emptyset, I$ τέτοια ώστε $f_i(x) > f_i(x^*), \forall i \in B, f_i(x) = f_i(x^*), \forall i \in I$.

Στην περίπτωση που $\theta_i > 0, \forall i$ έχουμε $\theta_i f_i(x) > \theta_i f_i(x^*), \forall i \in B, \theta_i f_i(x) = \theta_i f_i(x^*), \forall i \in I$. Αθροίζοντας βρίσκουμε ότι $\sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x) > \sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x^*)$, αντιφάση στην υποθεση ότι το σημείο x^* είναι μέγιστο του προβλήματος $w(\theta)$.

Στην περίπτωση που το x^* είναι το μοναδικό ολικό μέγιστο του προβλήματος $w(\theta)$, θα πρέπει να έχουμε $\sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x) < \sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x^*)$ (αλλιώς το $x \in S$ θα ήταν και αυτό μέγιστο). Ταυτόχρονα όμως οι ανισότητες $f_i(x) > f_i(x^*), \forall i \in B, f_i(x) = f_i(x^*), \forall i \in I$ συνεπαγονται $\sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x) \geq \sum_{i=1}^k \theta_i f_i(x^*)$, αντιφάση.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 5 (ΣΥΝΕΧΕΙΑ) ΜΗ ΟΡΘΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

$$\max f(A, B) = (A, B) \text{ subject to } A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

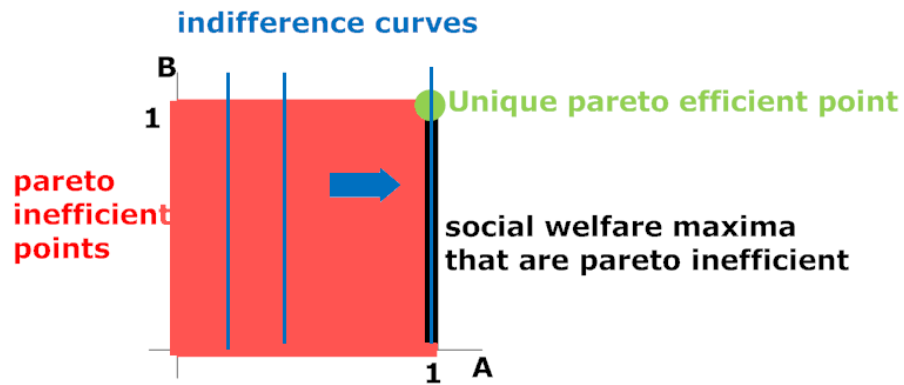
το σύνολο εφικτών επιπέδων καταναλώσης είναι κυρτό.

Οι λύσεις του προβλήματος μεγιστοποίησης μιας γραμμικής συναρτησης κοινωνικής ευημερίας όταν $\theta_B = 0$

$$\max W = A \text{ subject to } A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

είναι τα σημεία $A=1, 0 \leq B \leq 1$. Από αυτά μόνο το $A=1, B=1$ είναι άριστο κατά παρετο.

$$\max W = A \text{ subject to } A \leq 1, B \leq 1, A \geq 0, B \geq 0$$

υπολογισμος ολων των σημειων παρετο με τη μεθοδο της γραμμικης συναρτησης κοινωνικης ευημεριας

λυνω το προβλημα μεγιστοποιησης $w(\theta)$ για ολες τις τιμες των παραμετρων θ

- το προβλημα ορθοτητας στην περιπτωση που καποια παραμετρος ειναι ιση με το μηδεν και υπαρχουν πολλαπλα μεγαιστα μπορει να λυθει με παραιτερω μεγιστοποιησεις της συναρτησης κοινωνικης ευημεριας σε καταλληλα επιλεγμενα υποσυνολα του εφικτου συνολου .